

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 39C/144/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516207230
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Bergerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2017:1516207230.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, sudkyňou JUDr. Danielou Bergerovou, v právnej veci žalobcu: AQUASECO s.r.o., IČO: 17 335 264, so sídlom Bernolákovská 18/A, 900 28 Ivanka pri Dunaji, zastúpenom advokátom JUDr. Mariánom Kollárom, so sídlom AK Mnoheľova 22, 058 01 Poprad, proti žalovanej: A. V., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt B. XXXX/XX, XXX XX B., zastúpenej: Advokátska kancelária BÁNOS s.r.o., IČO: 47 551 372, so sídlom Mierové námestie 2, 924 01 Galanta, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

- I. Žaloba o neúčinnosti právneho úkonu sa **z a m i e t a**.
- II. Žalovanej sa **p r i z n á v a** náhrada trov konania v rozsahu 100%.
- III. Návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia súdnych konaní vedených Okresným súdom Bratislava V o zaplatenie náhrady škody sa **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 23.05.2016 žalobca žiadal, aby súd určil, že darovacia zmluva uzavretá dňa 09.08.2013 medzi žalovanou ako obdarovanou a D.. P. V. a U. V. ako darcami, ktorou nadobudla žalovaná výlučné vlastnícke právo k nehnuteľnosti - bytu č. XX, nachádzajúceho sa na 3. poschodí bytového domu súp.č. XXXX na B. R. Č.. XX, postaveného na parcele registra „C“ č. XXXX a na parcele registra „C“ č. XXXX v k.ú. Petržalka, zapísané na LV č. XXXX vo výlučnom vlastníctve žalovanej a spoluvlastnícky podiel 1739/100000 k spoločným častiam a spoločným zariadeniam bytového domu bez spoluvlastníckeho podielu k pozemkom v k.ú. Petržalka zapísané v LV č. XXXX je voči žalobcovi neúčinná.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 09.08.2013 žalovaná ako obdarovaná uzavrela so svojim otcom a matkou ako darcami darovaciu zmluvu, na základe ktorej sa stala výlučnou vlastníčkou vyššie uvedených nehnuteľností a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu. Žalobca podal na Okresné riaditeľstvo PZ, odbor kriminálnej polície Senec dňa 18.03.2013 trestné oznámenie na otca žalovanej, D.. P. V. pre podozrenie z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona (ďalej len TZ) na tom skutkovom základe, že v období od roku 2009 do roku 2011 neoprávnené vyhotovil ako štatutárny zástupca žalobcu viacero faktúr, pričom na vystavenie faktúr v mene spoločnosti nebol oprávnený, nakoľko ich musela podpísať a schváliť aj druhá konateľka spoločnosti žalobcu p. L. P.Á., čo sa nestalo, faktúry si nechal preplácať buď v hotovosti alebo v prospech svojho účtu vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s. a peniaze neodviedol do pokladne spoločnosti, čím uvedeným konaním uviedol do omylu obchodných partnerov žalobcu a spôsobil žalobcovi škodu neoprávneným vydaním faktúr, ktoré boli riadne zo strany obchodných partnerov preplatené, škodu vo výške 6.782,09 €. Po vypočutí pred vyšetrovateľom Odboru kriminálnej polície OR PZ Senec uskutočnil prevod predmetnej

nehnutelnosti dňa 09.08.2013 v prospech žalovanej v snahe vyhnúť sa splneniu svojho záväzku voči spoločnosti žalobcu ako veriteľa. Dňa 10.10.2014 bolo D.. P. V. vznesené obvinenie. Okresný prokurátor Bratislava III podal obžalobu na Okresný súd Bratislava III. Okresný súd Bratislava III dňa 17.12.2015 vydal trestný rozkaz č.k. 46T/58/2015-979 podľa § 353 ods. 1 v spojení s § 241 ods. 1 písm. j) Trestného poriadku (ďalej len TP), ktorým D.. P. V. uznal vinným zo 61 prípadov prečinu podvodu podľa § 221 ods. 2 TZ čím spôsobil žalobcovi ako poškodenému škodu 14.689,59 € a bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov s podmieneným odkladom na dobu troch rokov. Podľa § 288 ods. 1 TP súd žalobcu s nárokom na náhradu škody odkázal na občianskoprávne konanie. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 13.01.2016.

Dňa 25.04.2014 žalobca podal návrh na vydanie platobného rozkazu dňa 25.04.2014 na sumu 1.656,50 € s príslušenstvom na Okresný súd Bratislava V, vedenom v konaní 23Cb 157/2014 a dňa 14.05.2015 návrh na vydanie platobného rozkazu na sumu 7.774,10 € vedenom v konaní 23Cb 226/2015. V oboch prípadoch D.. P. V. podal odpor. Ani jeden zo sporov ku dňu podania žaloby nebol právoplatne skončený. Na pojednávaní konanom 25.04.2016 (sp.zn. 23Cb 157/2014) D.. P. V. uviedol, že sa necíti byť vinný zo spáchania prečinu podvodu, hoci odpor proti trestnému rozkazu nepodal a preto neuznal uplatnenú škodu vo výške 1.656,50 €. Dňa 19.01.2016 žalobca podal proti D.. P. V. návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 5.258,99 € s príslušenstvom vedený na Okresnom súde Bratislava V v konaní 6C 20/2016.

Následne žalobca z katastra nehnuteľností Katastrálneho odboru Okresného úradu Bratislava V zistil, že sa D.. P. V. dňa 09.08.2013 zbavil nehnuteľného majetku s úmyslom ukrátiť uspokojenie svojich záväzkov voči obchodnej spoločnosti žalobcu. Žalobca má za to, že zo zisteného skutkového stavu sú splnené podmienky na postup podľa § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, domáhať sa určenia, že dlžníkové právne úkony ak ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa sú voči žalobcovi právne neúčinné. Žalovaná ako dcéra D.. P. V., žije v spoločnej domácnosti spolu s rodičmi. Vzhľadom na príbuzenský vzťah, vzájomný každodenný styk žalovanej s D.. P. V., znalosť rodinných pomerov je podľa žalobcu nutné prijať záver, že prevod sporného bytu bol od počiatku účelový, zameraný na zbavenie sa jediného nehnuteľného majetku dlžníka, keď D.. P. V. nevlastní žiadny ďalší nehnuteľný majetok. Žalobca dňa 13.05.2016 podal na tunajší súd návrh na vydanie predbežného opatrenia, pričom súd Uznesením 39C 133/2016-34 zo 16.05.2016 vydal predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanej disponovať predmetnou nehnuteľnosťou.

3. Žalobca svoje tvrdenia uvedené v žalobe preukazoval listinnými dôkazmi: Výpisom z obchodného registra žalobcu z 02.05.2016 (č.l. 8); Výpisom z listu vlastníctva č. XXXX k.ú. Petržalka z 12.05.2016 (č.l. 9-11); Výpisom z LV č. XXXX k.ú. Petržalka (č.l. 12); Trestným oznámením z 18.03.2013 (č.l. 13); Trestným rozkazom 46T/58/2015-979 zo 17.12.2015, právoplatným 13.01.2016 (č.l. 14-15); Návrhom na vydanie platobného rozkazu z 25.04.2014 (č.l. 16-18); Návrhom na vydanie platobného rozkazu zo 06.05.2015 (č.l. 19-21); Návrhom na vydanie platobného rozkazu z 19.01.2016 (č.l. 22-24); Znaleckým posudkom č. 3/2015 v trestnej veci (č.l. 25-30); Zápisnicou z pojednávania sp.zn. 23Cb 157/2014 z 25.04.2016 (č.l. 31-32); Uznesením o nariadení neodkladného opatrenia č.k. 39C 133/2016-34 zo 16.05.2016 (č.l. 33-34); Neprávoplatným rozsudkom OS BA V č.k. 23Cb/157/2014-236 z 13.06.2016 (č.l. 113-118); Zápisnicou z pojednávania sp.zn. 23Cb 157/2014 z 25.04.2016 a z 13.01.2015 (č.l. 119-125); Dovoľaním proti Uzneseniu KS v Bratislave č.k. 8Co/272/2016-136 z 19.07.2016 a vyjadrením k odvolaniu žalovanej v konaní sp.zn. 39C 133/2016 z 30.06.2016 (č.l. 126-130); Výzvou žalobcu na mimosúdne vyrovnanie záväzkov zo 06.10.2016 (č.l. 131-132); Výzvou na úhradu trov konania 46T/58/2015 v sume 4.582,49 € (č.l. 133-134);

4. Žalovaná podaním doručeným súdu dňa 14.09.2016 (č.l. 46-52) ako vyjadrenie k žalobe o neúčinnosti právneho úkonu, žiadala podanú žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú. Žalovaná namietla aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v spore podľa § 42a ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) nakoľko aktívne vecne legitimovaný na podanie odporovateľnej žaloby je len veriteľ vymáhateľnej pohľadávky, t.j. ten, kto má voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá musela aspoň vo forme budúcej pohľadávky existovať už v dobe, kedy k odporovateľnému právnomu úkonu došlo. Podľa žalovanej, žalobcu nemožno považovať za veriteľa, nakoľko nepreukázal, že voči darcovi D.. P. V., ktorý má v danom prípade vystupovať ako dlžník, disponuje vymáhateľnou pohľadávkou. Žalobca nedisponuje nijakým dôkazom o existencii splatných pohľadávok voči D.. P. V., ako jednou z podstatných náležitostí odporovateľnej žaloby (NS SR 6Cdo 253/2012). Predmetné potvrdzuje i rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave z 19.07.2016 č.k. 8Co 272/2016, ktorým zamietol návrh žalobcu na nariadenie predbežného/ neodkladného opatrenia.

Podľa žalovaného, žalobca nepreukázal ani realizáciu úkonov dlžníka k zmareniu výkonu práv žalobcu. Tvrdenia žalobcu o snahe dlžníka zmariť možnosť žalobcu domôcť sa svojich pohľadávok sa nezakladá na pravde; úkony strany smerujúce k obrane svojho práva nemožno považovať za úkony mariace súdne konania, prípadne možnosť druhej strany domôcť sa svojich pohľadávok. Pokiaľ žalobca jednoznačne nepreukáže existenciu úmyslu ukrátiť veriteľa realizovaným právnym úkonom, resp. vedomosť žalovanej o takomto úmysle, nie je splnená základná podmienka, aby mohol súd takejto žalobe vyhovieť (rozsudok Krajského súdu Nitra sp.zn. 15Cod 239/2005 z 26.04.2006). Žalovaná nemohla mať vedomosť o existencii pohľadávky veriteľa, nakoľko túto D.. P. V. nikdy neuznal, a rovnako tak o tejto doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté. Ak teda nemožno jednoznačne skonštatovať existenciu vymáhateľnej pohľadávky, nemožno ani konštatovať vedomosť o tejto pohľadávke blízkou osobou údajného dlžníka, a teda ani o splnení jedného z podstatných predpokladov úspešného odporovania právnemu úkonu. Prevodom sporovej nehnuteľnosti D.. P. V. mienil s ohľadom na jeho zlý zdravotný stav vysporiadať si majetkové otázky so svojim prípadným dedičom.

Žalobca nepreukázal ani ďalší predpoklad úspešného odporovania právnemu úkonu dlžníka, a to, že právne úkony D.. P. V., prevod nehnuteľnosti, ukracujú uspokojenie jeho prípadnej vymáhateľnej pohľadávky tým, že vedú k zmenšeniu jeho majetku. K ukráteniu uspokojenia pohľadávky veriteľa nemôže dôjsť, ak dlžník vlastní napriek odporovateľnému právnemu úkonu a ďalším svojim dlhom taký majetok, ktorý stačí k tomu, aby sa z neho veriteľ uspokojil (NS ČR sp.zn. 21Cdo 2791/99). Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno o tom, že dlžníkove právne úkony ukracujú uspokojenie jeho pohľadávky nesie veriteľ (NS ČR sp.zn. 21 Cdo 549/2001, sp.zn. 30Cdo 2435/2006). K ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa nemôže dôjsť, ak sa síce zmenší majetok dlžníka, avšak ak vlastní dlžník taký majetok, ktorý sám o sebe postačuje k tomu, aby sa z neho veriteľ uspokojil. V danom prípade tak nie je splnený ďalší predpoklad úspešného odporovania právnemu úkonu, a to evidentné zmenšenie majetku dlžníka, kedy veriteľa viac z dlžníkovho majetku nemožno uspokojiť, pričom ak by nebolo týchto úkonov, mohol by svoju pohľadávku z majetku dlžníka uspokojiť. Dlžník vedie na Okresnom súde v Pezinku občianskoprávne konanie proti žalobcovi o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a priznanie nárokov z neplatného skončenia pracovného pomeru pod sp.zn. 6Cpr/3/2012. V prípade úspechu by mohol mať dlžník nárok na sumu 35.820 €. Na Okresnom súde v Bratislave V bolo vedené konanie o návrhu na vylúčenie spoločníka zo spoločnosti, ukončený rozsudkom z 25.04.2016 (doručenom 02.06.2016) č.k. 23Cb/267/2014, v zmysle ktorého súd vylúčil Ing. Jána Vlhu ako spoločníka zo spoločnosti žalobcu. Vychádzajúc z Čl. VII. Spoločenskej zmluvy žalobcu, má Ing. Ján Vlna, ako bývalý spoločník právo na vyrovnací podiel, podľa § 150 ods. 1, 2 v spojení s § 61 ods. 2 a 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len ObchZ) pomerom splateného vkladu spoločníka k splateným vkladom všetkých spoločníkov, ak spoločenská zmluva neurčuje inak. Na základe účtovnej závierky žalobcu za rok 2015 má D.. P. V. nárok na vyrovnací podiel vo výške približne 33.438,60319 €, o ktorom má žalobca vedomosť a ak by aj boli preukázané nároky žalobcu, predstavovali by hodnotu spolu 9.430,60 € (1.656,50 + 7.774,10 €) a právny úkon dlžníka so svojim majetkom by prípadný nárok žalobcu neohrozil.

Žalovaná poukázala na nedostatok naliehavého právneho záujmu pre určovaciu žalobu v zmysle § 137 písm. c) CSP. Na žalobcovi bolo, aby preukázal, že žalovaná realizuje kroky, ktorými by prípadne nepriaznivo ovplyvnila budúci výkon eventuálneho rozhodnutia vo veci vymáhania údajnej pohľadávky.

5. Žalovaná tvrdenia procesnej obrany preukazovala listinnými dôkazmi: Uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/272/2016-136 z 19.07.2016 (č.l. 54-60); lekáorskými správami dlžníka (č.l. 61-67); Záverečným zhrnutím a uplatnením náhrady mzdy z 15.05.2016 v konaní pred Okresným súdom v Pezinku sp.zn. 6Cpr 3/2012 (č.l. 68-76); Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č.k. 23Cb 267/2014-309 z 25.04.2016 (č.l. 77-85); Spoločenskou zmluvou žalobcu v znení k 12.03.2013 (č.l. 86-95); Výpisom z obchodného registra žalobcu k 12.09.2016 (č.l. 96-97); Účtovnou závierkou k 31.12.2015 (č.l. 99-109); Odvolaním odporcu proti rozsudku OS BA V č.k. 23Cb/157/2014-236 z 13.06.2016 (č.l. 146-156).

6. Žalobca podaním doručeným súdu 28.10.2016 (č.l. 111-112) ako stanovisko k vyjadreniu žalovanej uviedol, že žalovaná, prostredníctvom právneho zástupcu opakuje už vyprodukované tvrdenia, ktoré používa v podstate vo všetkých doposiaľ vedených konaniach voči D.. P. V.. Existencia právneho titulu zodpovednosti za náhradu škody vyplýva z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III č. 64T/58/2015 ako aj preukázaný nárok škody v sume 1.656,50 € v zmysle rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 23Cb 157/2014. V konaní 23Cb 157/2014 na pojednávaniach 13.01.2015 a 25.04.2016 právny zástupca žalovaného dlžníka opakovane uplatňoval nezmyselnú námietku

premlčania vytrhnutú z kontextu okolností uvedených štatutárnou zástupkyňou žalobcu. Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/272/2016-136 z 19.07.2016, ktorým bolo zamietnuté nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje žiadne skutočnosti potvrdzujúce nedostatok vecnej legitímácie podanej odporovateľnej žaloby. Právny názor odvolacieho súdu sa týkal len neexistencie naliehavého právneho záujmu na vydanie neodkladného opatrenia, nakoľko neboli preukázané žiadne úkony žalovanej smerujúce k zmareniu výkonu žalobcu. Žalobca s týmto právnym názorom odvolacieho súdu nesúhlasil preto dňa 07.10.2016 podal dovolanie proti tomuto uzneseniu (Najvyšší súd Uznesením z 19.01.2017 č.k. 8Cdo 213/2016 č.l. 181-183, odmietol dovolanie žalobcu voči uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 19.07.2016 sp.zn. 8Co 272/2016, ktorým bolo zmenené uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo 16.05.2016 č.k. 39C 133/2016-34 vo veci o nariadenie neodkladného opatrenia). Žalobca neakceptoval tvrdenie žalovanej, že k prevodu nehnuteľnosti, ktorá bola v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (dlžník a manželka) došlo pre zlý zdravotný stav na žalovanú ako dcéru. Podľa žalobcu zdravotný stav akútneho infarktu myokardu sa od prepustenia z nemocnice dňa 19.04.2015 nezmenil. Žalobca opätovne poukázal na znalecký posudok č. 3/2015 zo 04.05.2015 znalca MUDr. Eduarda Čurilu, PhD.. Žalovaná na jednej strane neuznáva existenciu zákonnej pohľadávky žalobcu napriek právoplatnému trestnému rozkazu a dvoch vyhlásených rozsudkov vo veci samej a na druhej strane namieta, že dlžník má dostatočný majetok na uspokojenie pohľadávok veriteľa, čo však ničím nepreukázala. Existenciu majetku odvodzuje od potencionálneho nároku na mzdu v sume 35.820 € bez akéhokoľvek meritórneho rozhodnutia. Žalovaná produkuje nepravdivé tvrdenia o nároku dlžníka Ing. Jána Vlnu na vyrovnávací podiel, nakoľko rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 23Cb 267/2014-309 z 25.04.2016 nie je právoplatný. Žalovaná vychádza účelovo len z výšky nároku žalobcu v sume 9.430 € hoci nároky žalobcu na náhradu škody určenej v trestnom konaní predstavujú sumu 14.689,59 €, ktorú žalobca uplatnil v štyroch súdnych konaniach. Podľa posledného vyčíslenia žalobcu, škoda spôsobená D.. P. V. predstavuje 24.495,99 € spolu so súdnymi poplatkami a trovami právneho zastúpenia bez vymedzenia úrokov z omeškania.

7. Žalovaná podaním doručeným súdu dňa 28.11.2016 (č.l. 138-142) ako vyjadrenie k stanovisku žalobcu z 25.10.2016 uviedla, že pokiaľ žalobca nepreukáže existenciu vymáhateľnej pohľadávky voči D.. P. V. a nepodloží svoj údajný nárok relevantnými dôkazmi, nemožno mať za preukázanú podmienku aktívnej legitímácie žalobcu, nevyhnutnú pre odporovateľné žaloby. Za týchto okolností je žalobcom udávaný nárok, existencia pohľadávky, ako i výška údajného dlhu iba na úrovni jeho tvrdenia a nie preukázanou skutočnosťou. Trestný rozkaz žalobcovi nepriznal voči D.. P. V. nijaké finančné nároky, naopak odkázal žalobcu s prípadným uplatnením náhrady škody na občianskoprávne konanie. Rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 23Cb/157/2014-236 o zaplatenie 1.656,50 € nie je právoplatný, bol napadnutý odvolaním a ani v tomto prípade nemožno hovoriť o vymáhateľnej pohľadávke žalobcu voči D.. P. V..

Podľa žalovanej v predmetnom spore je evidentné, že žalobca nespĺňa požadované predpoklady úspešného odporovania právneho úkonu dlžníka, tieto nepreukazujú ani ním predložené dôkazy a nakoľko nie je na podanie žaloby vecne legitimovaný a nepreukázal nielen vymáhateľnosť svojej údajnej pohľadávky, ale ani ukračovanie jej prípadnej vymáhateľnosti p. D.. P. V., nemôže byť v tomto konaní úspešný. Podaná žaloba je neopodstatnená a nedôvodná a tvrdenia žalobcu v podanej žalobe, ako i v jeho neskoršom stanovisku považuje žalovaná za účelové a nepreukázané.

8. V konaní bola sporná aktívna vecná legitímácia žalobcu v spore, keďže žalobca nedisponuje vymáhateľnou pohľadávkou v zmysle § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, t.j. pohľadávkou vykonateľnou, ktorú možno exekvovať, teda ktorá je priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iným exekučným titulom. Sporná bola aj realizáciu úkonov dlžníka za účelom zmarenia výkonu práv žalobcu a že právne úkony dlžníka D.. P. V. vedú k zmenšeniu jeho majetku a vedomosť žalovanej o pohľadávke (neexistujúcej) ako blízkej osobe dlžníka

9. Súd vykonal na pojednávaní dokazovanie vypočítaním právnych zástupcov sporových strán a listinnými dôkazmi založenými stranami do spisu na preukázanie procesného útoku žalobcu a procesnej obrany žalovanej.

Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na doplnenie písomných podaní uviedol, že rozhodnutím Okresného súdu Bratislava III v trestnej veci bola zistená škoda takmer 15.000 €. Dlžník dobrovoľne túto škodu neuhradil. Žalobca podal žaloby na plnenie, tak ako je uvedené v bode 2. odôvodnenia a žalobe žalobcu v celkovej sume 14.689,59 €. Po právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutí súdov hrozí nebezpečenstvo, že tieto pohľadávky budú nevyhnutne vzhľadom na prevod nehnuteľného majetku

dlužníka dňa 09.08.2013 na blízku osobu, dcéru dlžníka. Žalobcovi začala plynúť 3-ročná premlčacia doba na uplatnenie žaloby o určenie neúčinnosti právneho úkonu 10.08.2013, preto bolo nutné zo strany žalobcu podať odporovateľnú žalobu. Žalovaná ničím nepreukázala, že dlžník má iný majetok, ktorým by mohol uspokojiť pohľadávku žalobcu, ani skutočnosť, že nemohla vedieť o úmysle dlžníka krátiť svojho veriteľa. Žalobca navrhol prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 23Cb/157/2014 o zaplatenie 1.656,50 €, v ktorom vyhlásený rozsudok dňa 13.06.2016 bol napadnutý odvolaním a ku dňu pojednávania nebolo o ňom právoplatne rozhodnuté. Prerušenie konania žalobca navrhol z dôvodu, aby nedošlo k strate lehoty na podanie žaloby o určenie neúčinnosti právneho úkonu. Žalobca má za to, že žalovaná musela vedieť o pohľadávkach svojho otca a jednalo sa o úmysel zo strany dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. Súd v trestnom rozkaze o náhrade škody nerozhodoval, ale v konaní bola zistená škoda 14.689,59 €. Obchodný podiel dlžníka a prípadné nároky z neplatného skončenia pracovného pomeru ako majetok dlžníka, z ktorého možno uspokojiť pohľadávku, podľa žalobcu nie je možné brať v úvahu nakoľko konanie o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a konanie o vylúčenie spoločníka zo spoločnosti nie sú právoplatne skončené. Je pravdou, že dlžník je vlastníkom obchodného podielu, ale nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu mu vznikne až do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o vylúčení spoločníka zo spoločnosti a vzhľadom na ekonomickú situáciu môže sa stať, že spoločnosť nebude mať majetok alebo kladný hospodársky výsledok. Žalovaná vychádzala z účtovnej závierky zo rok 2014. Žalobca navrhol vykonať dokazovanie výsluchom svedka D.. P. V. na skutočnosť vzniku pohľadávok a úmysel právnym úkonom ukrátiť žalobcu pri uspokojení pohľadávok. Dlžník si podľa žalobcu bol vedomý svojich záväzkov už 22.06.2012 pri prerokovaní porušenia pracovnej disciplíny, kedy došlo k okamžitému skončeniu pracovného pomeru. Peniaze neoprávnene fakturované mu prišli na jeho účet a vedel, že ich bude musieť žalobcovi zaplatiť. Pohľadávku dobrovoľne neuhradil a jediný nehnuteľný majetok previedol na blízku osobu, svoju dcéru. Dlžník je dôchodca, iný príjem ako dôchodok nemá.

Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu zotrvala na námietke absencii aktívnej vecnej legitimácie žalobcu a naliehavom právnom záujme na takomto určení, nakoľko dlžník disponuje aj iným majetkom, obchodným podielom v spoločnosti žalobcu a vymáhateľnou pohľadávkou vo veci neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru s náhradou mzdy. Preto konkrétny právny úkon nemohol byť vykonaný s úmyslom ukrátiť veriteľa, ktorý by mal byť žalovanej údajne známy. Výška pohľadávok je subjektívnym hľadiskom žalobcu. V čase prevodu nehnuteľností nebola výška škody ustálená a ani v trestnom konaní a návrhy žalobcu na vydanie platobných rozkazov boli zo strany žalobcu podané na súd až po uzavretí predmetnej darovacej zmluvy.

S návrhom na prerušenie konania žalovaná nesúhlasila z dôvodu, že v čase prevodu nehnuteľností nebol preukázaný úmysel dlžníka vyhýbať sa splneniu povinnosti zmenšením majetku a neexistovala ani vymáhateľná pohľadávka. Žalovaná poukázala na to, že aj keby došlo k potvrdeniu rozsudku tunajšieho súdu, ktorým súd zaviazal dlžníka na zaplatenie 1.656,50 €, je preukázateľné, že dlžník disponuje majetkom omnoho vyšším a to obchodným podielom spoločnosti žalobcu. Majetok dlžníka sa vzťahuje na obchodný podiel, ktorý môže previesť. Čo sa týka konania o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcu s dlžníkom, pojednávanie bolo odročené za účelom vyhlásenia čiastočného rozsudku a vyzval strany, v tomto konaní dlžníka ako žalobcu na vyčíslenie náhrady mzdy. Žalobca v uvedenom konaní navrhol nárok ako premlčaný zamietnuť, v prípade, že by nedošlo k premlčaniu, žiadal o zápočet pohľadávky dlžníka s pohľadávkou žalobcu titulom náhrady škody vyčíslenej v trestnom konaní. Vzhľadom na námietku žalobcu, Okresný súd v Pezinku pojednávanie zrušil a vyzval D.. P. V. na vyjadrenie sa k námietke premlčania a započítaniu pohľadávky. Výsluch svedka D.. P. V. podľa žalovanej by bol nadbytočný, nakoľko úmysel ukrátiť veriteľa by musel byť svedkovi preukázaný už pred prevodom nehnuteľností dňa 09.08.2013, čo sa výsluchom svedka nedá preukázať, lebo údajná škoda bola vyčíslená až trestným rozkazom v roku 2015.

10. Z výpisu z obchodného registra žalobcu (č.l. 8, 170-176) súd zistil, že spoločníkom od 23.09.1992 v spoločnosti žalobcu, so základným imanom zapísaným v obchodnom registri v sume 15.269,20 € od 20.01.2010, je D.. P. V. (dlžník) s výškou vkladu od 14.02.2012 vo výške 3.000 €. D.. P. V. bol štatutárnym zástupcom spoločnosti/konateľom od 03.04.1995 do 18.11.2011.

11. Z čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXXXX katastrálne územie Petržalka (č.l. 12) je preukázané, že Darovacou zmluvou V-16033/13 zo dňa 09.08.2013 sa žalovaná stala výlučnou vlastníčkou bytu č. 34 na III. p. bytového domu súpisné číslo XXXX k.ú. Petržalka, na adrese B. XX V. B. a podielu 1739/100000 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu. V konaní nebolo

sporné, že nehnuteľnosti nadobudla darom od svojich rodičov, ktorí nehnuteľnosti v čase prevodu mali v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov.

12. Žalobca dňa 18.03.2013 podal na Okresné riaditeľstvo PZ Senec trestné oznámenie na D.. P. V. pre podozrenie zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 Trestného zákona (č.l. 13), ktorým mala byť žalobcovi spôsobená škoda 6.782,09 €.

Okresný súd Bratislava III Trestným rozkazom č.k. 46T/58/2015-979 zo 17.12.2015, právoplatným dňom 13.01.2016 (č.l. 14-15) uznal obžalovaného D.. P. V. vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v období od 04.02.2009 do 25.11.2011 na nezistenom mieste vyhotovoval ako štatutárny zástupca spoločnosti AQUASECO, s.r.o. faktúry za služby zákazníkom poskytnutých spoločnosťou, pričom na vystavenie faktúr v mene spoločnosti nebol samostatne oprávnený, nakoľko ich musela podpísať a schváliť druhá konateľka spoločnosti, faktúry si nechal preplácať buď v hotovosti alebo v prospech svojho bankového účtu, pričom finančné prostriedky si ponechal pre vlastnú potrebu a takto vystavil faktúry špecifikované v trestnom rozkaze, ktoré mu boli riadne zo strany objednávateľov preplatené, čím takýmto konaním spôsobil spoločnosti AQUASECO, s.r.o. škodu v celkovej výške 14.689,59 €. Žalobca v trestnom konaní uplatnil svoj nárok na náhradu škody. S nárokom na náhradu škody bol žalobca odkázaný na občianske súdne konanie.

13. Žalobca podaním zo dňa 25.04.2014 podal tunajšiemu súdu návrh na vydanie platobného rozkazu (č.l. 16-18), ktorým by zaviazal D.. P. V. na zaplatenie 1.656,50 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 01.09.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania. Ku dňu podania návrhu na vydanie platobného rozkazu bola žalobcom ustálená výška spôsobenej škody v sume 6.782,09 €. Žalobca dňa 25.06.2012 zaslal D.. P. V. výzvu na zaplatenie 6.782,09 €. Ku dňu podania návrhu (25.04.2014) nebolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie D.. P. V.. Tunajší súd rozsudkom 23Cb/157/2014-236 z 13.06.2016 zaviazal D.. P. V. na zaplatenie 1.656,50 € s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne od 06.06.2014 do zaplatenia a vo zvyšku návrh zamietol (č.l. 113-118).

Podaním zo dňa 06.05.2015 žalobca podal návrh na vydanie platobného rozkazu (č.l. 19-21) na zaplatenie 7.774,10 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05% ročne od 23.12.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania. V návrhu žalobca uviedol, že D.. P.Á. V. zaslal dňa 12.12.2014 výzvu na zaplatenie sumy 13.033,09 € v lehote do 22.12.2014 ako plnenie predstavujúce škodu zistenú v priebehu vyšetrovania, po vznesení obvinenia dňa 17.10.2014 D.. P. V..

Podaním z 19.01.2016 žalobca podal návrh na vydanie platobného rozkazu (č.l. 22-24) na zaplatenie 5.258,99 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05 € ročne od 23.12.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania. V návrhu žalobca uviedol, že D.. P. V. zaslal písomnú výzvu dňa 12.12.2014 na zaplatenie 13.033,09 € v lehote do 22.12.2014.

Spolu žalobca od 25.04.2014 do 19.01.2016 uplatnil návrhmi na vydanie platobného rozkazu celkovo sumu 14.689,59 €, zodpovedajúcu zistenej výške škody v trestnom konaní.

14. Okresný súd Bratislava V, Uznesením č.k. 39C 133/2016-34 zo dňa 16.05.2016 na návrh žalobcu nariadil neodkladné opatrenie žalovanej. Krajský súd v Bratislave Uznesením 8Co/272/2016-136 zo dňa 19.07.2016 uznesenie prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol z dôvodu, že nemožno považovať za osvedčené žiadne konkrétne konanie žalovanej, ktoré by potvrdzovalo dôvodnosť tvrdení a obáv žalobcu, že žalovaná sa mieni nekalým spôsobom zbaviť nehnuteľného majetku, proti ktorému smeroval návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a zmariť tak exekúciu rozhodnutia súdu. Najvyšší súd SR Uznesením č.k. 8Cdo 213/2016 zo dňa 19.01.2017 (č.l. 181-183) dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

15. Z podania žalovanej „Záverečné zhrnutie a Uplatnenie náhrady mzdy“ adresovaného Okresnému súdu Pezínok dňa 15.05.2016 súd zistil, že na Okresnom súde v Pezínku sp.zn. 6Cpr/3/2012 prebieha na návrh D.. P. V. proti spoločnosti AQUASECO, s.r.o. konanie o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a priznanie nárokov z neplatného skončenia pracovného pomeru, v ktorom si uplatnil nároky na náhradu mzdy od 20.08.2012 do 20.08.2015 v sume 35.820 € brutto spolu s úrokom z omeškania (č.l. 68-76).

16. Z rozsudku tunajšieho súdu č.k. 23Cb/267/2014-309 zo dňa 25.04.2016 súd zistil, že týmto rozsudkom bol vylúčený D.. P. V. ako spoločník z obchodnej spoločnosti AQUASECO, s.r.o.. D.. P.Z. V. voči rozsudku podal odvolanie. Konanie o návrhu na vylúčenie spoločníka zo spoločnosti nie je právoplatne skončené (č.l. 77-85). Z účtovnej závierky spoločnosti žalobcu zostavenej k 31.12.2015 (č.l.

104-109), vlastné imanie spoločnosti za rok 2015 predstavovalo sumu 136.755 € a vzhľadom na podiel vkladu D.. P. V. by mal v prípade právoplatného skončenia konania o vylúčenie spoločníka zo spoločnosti nárok na vyrovnací podiel v zmysle ust. § 61 ods. 2 a 3 Obchodného zákonníka približne v sume 33.000 €. Z uvedeného vyplýva, že žalobca má a mal vedomosť pred podaním žaloby aj o inom majetku dlžníka.

17. Žalobca vyzval D.. P. V. listom zo 06.10.2016 na vyrovnanie ďalších záväzkov v sume 4.482,53 € v lehote do 25.10.2016 (č.l. 131-132) a úhradu trov konania 46T/58/2015 v sume 4.582,49 € v lehote do 15.08.2016 (č.l. 133-134).

18. Podľa § 42a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ) - (1) Veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkov právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený. (2) Odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať. (3) Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a a) osobou jemu blízkou (§ 116 a 117 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>), b) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) majetkovú účasť aspoň 10 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, c) právnickou osobou, v ktorej je dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom, d) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene c) majetkovú účasť aspoň 34 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. (4) Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom, ktorý je právnickou osobou, a a) členom jeho štatutárneho orgánu, jeho prokuristom, likvidátorom alebo spoločníkom, b) osobou blízkou (§ 116 a 117 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>) osobe uvedenej v písmene a), c) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmenách a) a b) majetkovú účasť aspoň 10 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, d) právnickou osobou, v ktorej je osoba uvedená v písmenách a) a b) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom, e) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene d) majetkovú účasť aspoň 34 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c), d) alebo e); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. (5) Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch, na ktorého základe prevzal záväzok bez primeraného protiplnenia, a to najmenej vo výške určenej znaleckým posudkom alebo odborným odhadom, a ktorý a) spôsobil, že dlžník sa stal vo vzťahu k ďalším veriteľom platobne neschopným, alebo b) bol uskutočnený s úmyslom neodôvodnene odložiť alebo zmariť platbu veriteľovi, alebo c) bol uskutočnený s úmyslom prevziať dlh, ktorý dlžník nebude schopný splniť v čase jeho splatnosti.

19. Podľa § 42b OZ - (1) Právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou. (2) Právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech. (3) Právo odporovať právnomu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právnym nástupcom; proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právnomu úkonu proti ich predchodcovi. (4)

Právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

20. Predpokladmi úspešného odporovania právnomu úkonu dlžníka, ktoré musí veriteľ preukázať sú (teda musí tvrdiť a dokázať, aby bola jeho žaloba úspešná):

- existencia pohľadávky;
- Vymáhateľnosť pohľadávky voči dlžníkovi;
- Skrátenie veriteľa, t.j. Skutočnosť, že konkrétny právny úkon dlžníka ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa (urobený in fraud creditoris), predstavujúci objektívnu stránku odporovateľnosti;
- Preukázanie úmyslu dlžníka ukrátiť svojho veriteľa (animus fraudandi) predstavujúci subjektívnu stránku odporovateľnosti (ak žalovanému ako druhej strane odporovaného právneho úkonu musel byť úmysel dlžníka odporovaným právnym úkonom ukrátiť veriteľa známy, teda že o ňom vedel alebo musel vedieť).
- Skutočnosť, že právny úkon dlžník urobil v posledných troch rokoch, t. j. troch rokoch predchádzajúcich podaniu žaloby.

21. Pod vymáhateľnou pohľadávkou v zmysle § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka treba rozumieť takú pohľadávku, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno vykonať exekúciu. Účelom odporovacej žaloby je ochrana veriteľa spočívajúca v možnosti dosiahnuť rozhodnutie súdu, ktorým by bolo určené, že dlžníkom urobený právny úkon je voči veriteľovi neúčinný. Rozhodnutie súdu, ktorým bolo odporovateľnej žalobe vyhovené, potom predstavuje podklad na to, že sa veriteľ môže na základe exekučného titulu, vydaného proti dlžníkovi, domáhať vykonania exekúcie postihnutím toho, čo odporovateľným (právne neúčinným) právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, a to nie proti dlžníkovi, ale voči osobe, v prospech ktorej bol právny úkon urobený. Odporovacia žaloba je teda právnym prostriedkom slúžiacim k uspokojeniu vymáhateľnej pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní, a to postihnutím vecí alebo iných majetkových hodnôt, ktoré odporovateľným právnym úkonom ušli z dlžníkovho majetku, prípadne vymožením peňažnej náhrady vo výške zodpovedajúcej prospechu získanému z odporovateľného právneho úkonu. Z takto vymedzeného účelu a zmyslu odporovacej žaloby vyplýva, že vymáhateľnou pohľadávkou v zmysle ustanovenia § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka sa rozumie taká pohľadávka, ktorej splnenie možno vynútiť exekúciou, t.j. pohľadávka, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno nariadiť exekúciu. Ak slúži odporovacia žaloba k uspokojeniu pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní, nezodpovedalo by tomuto jej účelu, keby pohľadávka veriteľa nebola priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, a keby išlo len o pohľadávku „dospelú“ či splatnú, teda žalovateľnú. Ak by totiž pre rozhodnutie o neúčinnosti právneho úkonu bola postačujúca len existencia žalovateľnej pohľadávky, potom by takéto rozhodnutie nemohlo splniť svoj účel, ak by následne (po jeho vydaní) z rozličných dôvodov pohľadávka veriteľa nenadobudla kvalitu vykonateľnej pohľadávky. Išlo by tak len o akademické (teoretické) rozhodnutie, neslúžiace praktickej potrebe ochrany veriteľa. Vydávanie akademických rozhodnutí odporuje jednej zo základných zásad občianskeho súdneho konania, a to zásade efektivity. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 6 Cdo 253/2012 zo 17.12.2013). Rovnaký výklad pojmu vymáhateľná pohľadávka v zmysle § 42a ods. 1 OZ je obsiahnutý v Uznesení Ústavného súdu SR, PL. ÚS 39/2015 z 01.07.2015.

22. Ďalšou zákonom stanovenou podmienkou je, že dlžníkovými právnymi úkonmi ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa najmä vtedy, ak vedú k zmenšeniu majetku dlžníka a ak v dôsledku nich vzniknuté zmenšenie majetku má súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka, pričom ak by nebolo týchto úkonov, mohol by svoju pohľadávku z majetku dlžníka uspokojiť. K ukráteniu uspokojenia pohľadávky veriteľa teda nemôže dôjsť, ak dlžník vlastní napriek odporovanému právnemu úkonu a ďalším svojim dlhom taký majetok, ktorý stačí k tomu, aby sa z neho veriteľ uspokojil (rozhodnutie NS ČR, sp. zn. 21 Cdo 2791/99). Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno o tom, že dlžníkovými právnymi úkonmi ukracujú uspokojenie jeho pohľadávky nesie veriteľ (napr. rozhodnutia NS ČR sp. zn. 21 Cdo 549/2001, sp. zn. 30 Cdo 2435/2006). Z uvedeného vyplýva, že ukrátenie uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa právnym úkonom dlžníka môže byť súdom skonštatované len pri súčasnom naplnení dvoch podmienok: zmenšenie majetku a súčasne veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z iného majetku dlžníka. Žalobca nepreukázal, že dlžník darovacou zmluvou z 09.08.2013 ukracuje uspokojenie jeho oprávnených pohľadávok. K ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa teda nemôže dôjsť, ak sa síce zmenší majetok dlžníka, avšak ak vlastní dlžník napriek odporovanému právnemu úkonu a prípadne ďalším svojim dlhom taký majetok, ktorý sám o sebe postačuje na to, aby sa z neho veriteľ uspokojil. Takýmto majetkom môže byť aj obchodný podiel v spoločnosti.

23. Podľa § 61 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len ObchZ) - (1) Podiel je miera účasti spoločníka na čistom obchodnom imaní spoločnosti. (2) Pri zániku účasti spoločníka v spoločnosti za

trvania spoločnosti vzniká spoločníkovi právo na vyplatenie podielu (ďalej len „vyrovnací podiel“). Výška vyrovnacieho podielu sa určí na základe riadnej individuálnej účtovnej závierky za účtovné obdobie predchádzajúce účtovnému obdobiu, v ktorom zaniká účasť spoločníka v spoločnosti, ak spoločenská zmluva neurčuje niečo iné. Vyrovnací podiel sa vyplatí v peniazoch, ak zákon neustanovuje alebo spoločenská zmluva alebo stanovy neurčujú iný spôsob vyrovnania podielu. (3) Ak spoločenská zmluva alebo stanovy neurčujú inak, právo na vyplatenie vyrovnacieho podielu je splatné uplynutím troch mesiacov od schválenia riadnej individuálnej účtovnej závierky za účtovné obdobie predchádzajúce účtovnému obdobiu, v ktorom zanikla účasť spoločníka v spoločnosti, alebo ak takáto riadna individuálna účtovná závierka schválená nebola, uplynutím troch mesiacov odo dňa, keď mala byť schválená. (4) Ak je so zrušením spoločnosti spojená likvidácia, má spoločník právo na podiel na majetkovom zostatku, ktorý vyplýva z likvidácie (podiel na likvidačnom zostatku).

24. Spoločenská zmluva obchodnej spoločnosti AQUASECO s.r.o. v „Úplnom znení“ k 12.02.2013 (č.l. 86-95) v čl. VII bod 1., písm. e) zhodne s ustanovením § 61 ObchZ stanovuje právo spoločníka na vyrovnací podiel pri vylúčení a zrušení účasti spoločníka súdom podľa § 150 ObchZ a rovnaké právo má dedič alebo právny nástupca spoločníka, pokiaľ naňho neprešiel obchodný podiel. Obchodný podiel má charakter inej majetkovej hodnoty podľa § 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ako taký obchodný podiel môže byť potom predmetom právnych vzťahov. Obchodný zákonník upravuje pojem podiel vo všeobecných ustanoveniach ako mieru účasti spoločníka na čistom obchodnom imaní. Podiel v tomto zmysle je majetkovým právom, predmetom ktorého je ideálna časť čistého obchodného majetku. Podiel je teda súčasťou majetku spoločníka, s ktorým môže disponovať. Jeho hodnota sa mení v závislosti od hospodárskych výsledkov spoločnosti. Z toho je zrejmé, že obchodný podiel v prosperujúcej spoločnosti bude mať oveľa väčšiu hodnotu ako podiel v spoločnosti, ktorá vykazovala stratu. Podľa účtovnej závierky žalobcu za rok 2015, by hodnota obchodného/vyrovnacieho podielu dlžníka postačovala na uspokojenie pohľadávok žalobcu.

25. V predmetnom konaní bola sporná aktívna legitimácia žalobcu v spore. Žalobca preukazoval existenciu pohľadávky voči dlžníkovi podaním trestného oznámenia 18.03.2013, v ktorom žalobca uviedol škodu vo výške 6.782,09 € a Trestným rozkazom vydaným Okresným súdom Bratislava III, právoplatným 13.01.2016, kde výška škody v sume 14.689,59 € je uvedená v odsudzujúcom výroku ako skutková veta o vine a návrhmi na vydanie platobných rozkazov zo dňa 25.04.2014, 06.05.2015 a 19.01.2016, o ktorých ku dňu vyhlásenia rozsudku nebolo právoplatne rozhodnuté. Žalobca sa ku dňu vyhlásenia rozsudku nestal veriteľom právoplatne priznanej pohľadávky a preto nesplnil podmienku úspešného odporovania právneho úkonu dlžníka (§ 42a ods. 1, § 42b ods. 1 OZ), nenadobudol aktívnu vecnú legitimáciu v spore pre absenciu vymáhateľnej pohľadávky.

26. Žalobca tvrdil, že má vymáhateľnú pohľadávku vo výške 14.689,59 € uvedenú v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava III. O tom, či bol spáchaný trestný čin rozhodujú všeobecné súdy v trestnom konaní. Súd v občianskom súdnom konaní je však viazaný iba výrokom súdu o tom, že určitým skutkom v tomto rozsudku uvedenom bol spáchaný trestný čin, resp. o tom že určitá osoba sa dopustila spáchania trestného činu. Takéto odsudzujúce rozhodnutie môže obsahovať okrem výroku o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt, a o tom, kto ich spáchal, aj iné výroky, ktorými však súd viazaný podľa § 193 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523193'&ucin-k-dni='30.12.9999'> nie je. Rovnako nie je viazaný ani odôvodnením rozhodnutia, a ani oslobodzujúcim rozhodnutím. Vzťah trestného konania a občianskeho súdneho konania, ktorý má základ v tom istom skutkovom dejí, zhrnul Najvyšší súd ČR v rozhodnutí pod sp. zn. 25 Cdo 1593/2013, kde uviedol, že zatiaľ čo v trestnom konaní treba na odsúdenie to, aby zástupca obžaloby preukázal všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu vrátane zavinenia, pričom platí zásada "in dubio pro reo" (v pochybnostiach v prospech obvineného), v občianskom súdnom konaní vykonáva súd (zásadne na návrh strán sporu) vlastné dokazovanie, ktoré je oprávnený (okrem rámca zákonom vymedzenej viazanosti) hodnotiť nezávisle od výsledkov trestného alebo priestupkového konania, pričom dôkazné bremeno o tom, že škodu nezavinil, má žalovaný (§ 420 ods. 3 OZ <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523420'&ucin-k-dni='30.12.9999'>). Súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný výškou škody uvedenou v rozhodnutí súdu, ktorý rozhodoval o spáchaní trestného činu, a to ani vtedy, ak výška škody je uvedená vo výroku odsudzujúceho rozsudku ako skutková veta o vine. Výrok rozhodnutia o tom, že bol spáchaný trestný čin, nerieši rozsah a výšku škody ani vtedy, ak je ujma pojmovým znakom trestného činu. Medzi výškou škody uplatniteľnou v adhéznom konaní a výškou škody rozhodnou pre posúdenie trestnej stránky veci môže byť rozdiel. Súd síce závery a zistenia vykonané v trestnom konaní berie do

úvahy avšak v občianskom súdnom konaní musia byť podľa potreby vykonané ďalšie dôkazy a súd si musí urobiť o výške škody vlastné závery podložené úplným zistením skutkového stavu veci.

Žalobca v konaní tvrdil, že trestným rozkazom nie je možné rozhodnúť o náhrade škody a tým, že D.. P. V. úmyselne nepodal odpor proti trestnému rozkazu, napriek tomu, že svoju vinu popieral, súd o nároku žalobcu ako poškodeného na náhradu škody nerozhodoval a odkázal ho s nárokom na občianske súdne konanie. Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 354 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku, „trestný rozkaz obsahuje .... f) výrok o náhrade škody, ak bol nárok na jej náhradu riadne uplatnený“. V prípade riadneho uplatnenia nároku na náhradu škody v trestnom konaní, by súd o nároku žalobcu bol rozhodol.

27. Žalobca podal žalobu v prekluzívnej trojročnej lehote, ktorá v prípade právnych úkonov, na základe ktorých práva vznikajú vkladom do katastra nehnuteľností, začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, ku ktorému vznikli účinky vkladu práva do katastra nehnuteľností. Vlastnícke právo k nehnuteľnostiam získala žalovaná na základe darovacej zmluvy vkladom do katastra dňa 09.08.2013. Žaloba o určenie neúčinnosti právneho úkonu bola podaná súdu dňa 23.05.2016.

28. Žalobca v konaní nepreukázal zákonnú podmienku odporovateľnosti, ktorou je úmysel dlžníka daným úkonom ukrátiť veriteľa. Ustanovenie § 42a ods. 3 Občianskeho zákonníka týkajúce sa právneho úkonu urobeného medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou, úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa predpokladá (úmysel sa prezumuje). Žalovaná spĺňa definíčné znaky blízkej osoby podľa § 116 Občianskeho zákonníka a to príbuzenstvo v priamom rade s dlžníkom a ako obdarovaná pasívnu legitimáciu v spore. Na druhej strane žalovaný je od 23.09.1992 spoločníkom v spoločnosti žalobcu a má teda aj iný majetok ako bolo uvedené v bode 22-24 odôvodnenia - obchodný/vyrovnač podiel v spoločnosti (žaloba o vylúčenie spoločníka), o ktorom žalobca vie a vedel, a ktorý aj podľa účtovnej závierky k 31.12.2015 postačuje na uspokojenie zatiaľ nevymáhateľnej pohľadávky vo výške zistenej v trestnom konaní 14.689,59 €. Navyše právny úkon, darovacia zmluva, bol urobený v čase, keď žalobca škodu vyčíslil na sumu 6.782,09 €. Ďalšie nároky žalobcu uplatňované od Ing. Jána Vlnu výzvami na zaplatenie vznikli až v poslednom období, ako trovy trestného konania a iné uplatňované nároky, o ktorých existencii v čase prevodu nehnuteľnosti dlžník nemohol vedieť. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že vzhľadom na iný majetok dlžníka, z ktorého žalobca môže dosiahnuť uspokojenie svojich pohľadávok, darovacou zmluvou nedošlo k ukráteniu veriteľa a tým ani k preukázaniu úmyslu dlžníka ukrátiť svojho veriteľa a tým k splneniu zákonnej podmienky pre úspešné odporovanie právneho úkonu dlžníka. Nakoľko nebol preukázaný úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa a nebola preukázaná existencia vymáhateľnej pohľadávky, nemohol byť ani tento úmysel dlžníka žalovanej známy.

Súd procesnú obranu žalovanej, že dlžník má ďalší majetok súvisiaci s uplatnením nárokov na súde žalobou na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru s nárokom na náhradu mzdy, nebral do úvahy vzhľadom na skutočnosť, že o jeho nárokoch zatiaľ nie je právoplatne rozhodnuté a nároky na náhradu mzdy nie sú započítateľné s prípadnou vymáhateľnou pohľadávkou žalobcu.

29. Na základe vykonaného dokazovania žalobu o určenie neúčinnosti právneho úkonu zamietol ako nedôvodnú.

30. Žalobca navrhol prerušenie konania, do právoplatného skončenia konaní na plnenie vedených tunajším súdom na návrh žalobcu. Je pravdou, že v zmysle § 164 CSP súd môže konanie prerušiť ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Keďže žalobca nedisponuje vymáhateľnou pohľadávkou (vykonateľnou pohľadávkou), t.j. takou ktorú možno exekvovať, neprerušenie konania, vedie k zamietnutiu odporovacej žaloby pre nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu.

Na druhej strane žalobca v konaní nepreukázal, ako je vyššie uvedené ďalšie zákonné predpoklady pre úspešnú odporovateľnosť právneho úkonu, t.j. nepreukázal kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka do takej miery, že by to ohrozilo uspokojenie jeho nároku na náhradu škody, ktoré aj pri nadobudnutí vymáhateľnej pohľadávky, bránia rozhodnutiu v prospech žalobcu. Súd preto návrh na prerušenie konania zamietol.

31. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodne súd aj bez návrhu o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP). Žalovaná mala v konaní úspech, preto má právo na plnú náhradu trov konania. O tomto nároku súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. O výške náhrady trov bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).